

РЕШЕНИЕ

№ 3001

гр. София, 05.10.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в публично заседание на 26.04.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **582** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. с чл. 233 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Р. И. К. срещу Заповед рег.№ з-22397/22.12.2009г. директора на Столична дирекция на вътрешните работи (С.), с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от една година, считано от датата на връчване на заповедта.

Жалбоподателят оспорва заповедта за налагане на дисциплинарно наказание с подробни доводи, изложени в жалбата, в съдебно заседание и писмена молба Ч. адвокат А.. Като нарушения на административнопроизводствените правила се сочат: Неспазване на чл.229, ал.1 от ЗМВР за изслушване на служителя и даване/приемане на писмени обяснения пред дисциплинарнонаказващия орган; непосочване в заповедта на конкретни факти и обстоятелства, конкретно действие/бездействие, съставляващи бланкетното „неупражнен контрол на подчинени”, непосочване на конкретни служебни задължения, които служителят не е спазил. Позовава се и на нарушения на материалния закон: непосочване на мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, разпоредбите, които са нарушени, доказателствата въз основа на които то е установено. Налице е според жалбоподателя празнота в обстоятелствената част на заповедта, поради липса на индивидуализиране на извършеното нарушение. Предвид липса на посочване на дата на нарушението прави възражение за изтекла давност. Позовава се и на неизвършване на преценката по чл.229, ал.2 от ЗМВР. Счита, че заемайки длъжността зам.началник на 03 РУ – С. сам е констатирал описаните в справката нарушения в работата на служителите си и в рамките на правомощията си е наложил дисциплинарни наказания във времеви период, предхождащ този на

извършената проверка от служители на С.. Последното навежда като аргумент, че липсва от негова страна неупражнен контрол над подчинени. По тези съображения претендира постановяване на решение за отмяна на обжалваната заповед. Претендира разносните по делото.

Ответникът – директорът на С., Ч. процесуалния си представител юрисконсулт К счита жалбата за неоснователна и иска постановяване на решение, с което да бъде отхвърлена. Счита, че при издаването на заповедта е спазена административната процедура, а относно мотивите заповедта препращала към справка, което излагане в допълнителен документ било допустимо съобразно тълкувателно решение № 16/1975 на ВС.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че жалбоподателят към момента на издаване на процесната заповед е заемал длъжността ВНД Зам.началник на 03 РУ на С..

По делото е приложена справка рег.№ 13944 от 20.11.2009г. относно извършена комплексна проверка в 03 РУ – С.. В справката е посочено, че на основание заповед с рег. № 16661/02.10.2009г. на ВНД Д. на С. за осъществяване на комплексна проверка в 03 РУ – С. е назначена комисия в състав от 17 изброени членове и председател гл.инспектор Х Б Т – ВНД зам.Д. на С.. Комисията извършила комплексна проверка по отношение на оперативно-издирвателната, охранителната и административната дейност в 03 РУ С. за периода 01.01.2009г.-01.10.2009г. Направени са изводи в справката (стр.87/99 от документа), включително за пропуските, по линия на основните дейности на работа в 03 РУ на С.. В т.ХІ от раздел „Изводи” в справката (стр. 92/99) е посочено, че е констатиран занижен контрол от страна на ВНД зам.началник 03 РУ С. гл.инспектор Р.К. и началник сектор „Криминална полиция” 03 РУ на С. гл.инспектор Д.Черкелов, спрямо подчинените служители: - при работата им по заявителските материали, при отчитане и въвеждане на разкритите престъпления в ИРПС, при работата им по оперативните дела на отчет в управлението. В раздел „Предложения”, ХІ, т.9 от справката е направено предложение за неупражняване на контрол на подчинени, на основание чл.226, ал.1, т.3 от ЗМВР и чл.227, ал.1,т.б от ППЗМВР на жалбоподателя да бъде наложено дисциплинарно наказание „Порицание”, за срок от една година. Справката е връчена срещу подпис и отбелязване „запознат със справката” на жалбоподателя на 30.11.2009г., като същия не оспорва, че му е връчена да я подпише Ч. началника на 03 РУ, но без да е запознат със съдържанието ѝ (изявление в съдебно заседание).

С докладна записка вх.№ 45769 от 01.12.2009г. до председателя на комисията за извършване на комплексна проверка на 03 РУ С. съгласно заповед № 16661/02.10.2009г. жалбоподателят във връзка с констатациите и предложенията на проверката докладва за предприетите от него действия след заемане на длъжността ВНД зам.началник на 03 РУ –С.. Предвид изложените от жалбоподателя като предприети действия по проверка и контрол намира, че предложението за наказание е необосновано и пресилено. Докладната записка е резолирана на 09.12.2009г. „Приех обяснението на служителя” от дисциплинарнонаказващия орган.

Със Заповед рег. № з-22397/22.12.2009г. на директора на С., предмет на настоящото оспорване, на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „порицание ” за срок от една година. В заповедта е посочено, че дисциплинарното наказание е наложено за неупражнен контрол над подчинени, установено и отразено в

гореописаната справка от извършената проверка в 03 РУ С.. Като правни основания са посочени чл.224, ал.2, т.2, чл.226, ал.1, т.3 ат ЗМВР, във вр. с чл.227, ал.1, т.6 от ППЗМВР. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 07.01.2010г.

По делото са приети като доказателства докладни записка от жалбоподателя до началника на 03-то РУ–С. от 11.05.2010г. (рег.№ 7802/16.05.2009г.) относно извършена проверка на оперативната работа на 01 и 02 СКП линейни групи и сектор „Икономическа полиция” и от 04.06.2009г. (рег.№ 9058/08.06.2009г.) относно извършена проверка на оперативната работа на ПУ „Красна поляна” и 03-та линейна група СКП при 03 РУ С., в които са констатирани съответните пропуски и е предложено срещу оперативните работници, при които са констатирани пропуски и техните ръководители, да бъде взето дисциплинарно отношение. Представени са и заповеди за налагане на дисциплинарни наказания на държавни служители от МВР, издадени от началника на 03 РУ С. рег. № № 479, 480, 481, 482, 483, 484, 491, 492 и 493 от 2009г. и обясненията на наказаните служители. Дисциплинарните наказания са наложени във връзка с установеното в посочените докладни записки на жалбоподателя.

От представената по делото служебна бележка от 25.02.2010г. на началник отдел „Човешки ресурси” при 03 РУ на С. се установява, че в Заповед рег.№ Из-711/12.04.2007г. относно утвърждаване на типови длъжностни характеристики няма такава за длъжностна „зам.началник на РУ в С.”. Посочено е, че при встъпване в длъжност ВНД зам.началник 03 РУ на С., главен инспектор Р. И. К. не е запознат с типова длъжностна характеристика.

От приложената по делото справка се установяват наградите и наложените дисциплинарни наказания на главен инспектор Р. И. К..

От приетите по делото протоколи за оценяване на индивидуалния принос на служителите от група „Административна” оценките на жалбоподателя за третото и четвъртото тримесечие на 2009г. е 5.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен 14 - дневен срок (заповедта е връчена на 07.01.2010г., а жалбата е подадена направо в АССГ на 20.01.2010г.), от надлежна страна – адресата на акта, имащ право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима, следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът приема следното:

Заповедта е издаден от компетентен орган - издателят на заповедта е директора на С. и съответно разполага с изискуемата дисциплинарнонаказваща компетентност по чл.228, т.2 вр. с чл.226, ал.1, т.3 вр. с чл.186, ал.1 предвид длъжността си, категорията на наказания служител и вида на наложеното му наказание.

Съдът намира, че заповедта е издадена при спазване на изискването по чл.229, ал.1 ЗМВР. В случая служителят е бил запознат със справка рег. № 13944/20.11.2009г., в която се съдържат относимите към дисциплинарното производство констатации и предложения, послужили като фактическо основание за издаване на обжалваната заповед. Във връзка именно с проверката, приключила с тази справка, служителят е изготвил докладна записка вх.№ 45769/01.12.2009г., в която се съдържат по същество негови писмени обяснения, свързани с предлаганото налагане на дисциплинарно

наказание. Същите са дадени от служителя и приети на 09.12.2009г. с резолюция от дисциплинарнонаказващия орган преди налагане на дисциплинарното наказание. В този смисъл не е допуснато нарушение на процедурата и съответно на правото на защита на наказания служител, което да обоснове отмяна на такова основание на процесната заповед. Дисциплинарното наказание е наложено (процесната заповед е издадена на 22.12.2009г.) в срока по чл.225, ал.1 ЗМВР, съобразно както началния момент на периода на проверката – 01.01.2009г., така и констатиране на твърдяните нарушения с издаване на процесната справка (20.11.2009г.) и запознаване на дисциплинарнонаказващия орган със справката (25.11.2009г.). В заключение от проверката за спазване на административнопроизводствените правила съдът намира, че при постановяване на оспорената заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са ограничили правото на защита на наказания служител или които, ако не бяха допуснати, биха мотивирали органа да постанови акт с друго съдържание.

Що се отнася до спазването на установената форма и съответствието на заповедта с материалния закон съдът намира, че са допуснати нарушения, опорчаващи обжалваната заповед

По отношение на възражението за липса на мотиви в заповедта съдът споделя наведеното от ответника позоваване на Тълкувателно решение № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС. Задължителното тълкуване относно мотивирането на административните актове в посочения тълкувателен акт съдът намира за запазило правното си значение и при действието на АПК и съответно приложимо в случая. Съгласно същото, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по-горния административен орган, в съобщението до страните, в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта. Тъй като в случая обжалваната заповед препраща към справка рег.№ 13944/20.11.2009г., същата е част от административната преписка и предхожда спорната заповед, с нея е запознат жалбоподателя, съдът намира, че изложеното в посочената справка съставлява мотиви на оспорената заповед – фактически и правни основания за издаването ѝ. В този смисъл възражението за липса на този съществен реквизит на спорния административен акт е неоснователно.

Същевременно обаче изискванията на специалната спрямо АПК нормативна уредба – Правилника за прилагане на ЗМВР поставя изискванията към формата и съдържанието на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание в системата на МВР. Съгласно чл.246, ал.1 ППЗМВР дисциплинарното наказание се налага с писмена заповед, в която задължително се посочват: извършителят; мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието, което се налага; срокът на наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта. Очевидно оспорената заповед не съдържа част от посочените задължителни реквизити: мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, конкретните разпоредби, които са нарушени. Това нарушение на установената форма за издаване на заповедта е самостоятелно отменително основание по чл.146, т.2 АПК. Същото не може да се преодолее и от отделно изложените в справка рег.№ 13944/20.11.2009г. фактически и правни основания, където не се открива нито точна времева, и като място и конкретни

обстоятелства индивидуализация на нарушението, така и конкретни разпоредби, които са нарушени.

При преценка на основанието по чл.146, т.4 от АПК съдът констатира, че административният орган е издал обжалваната заповед в противоречие с материалноправните разпоредби за търсене на дисциплинарна отговорност. Съображенията на съда са липсата на индивидуализация на нарушението – както като конкретно деяние, така и като нарушени разпоредби/задължения. Съответно не се доказва извършване на конкретно дисциплинарно нарушение, вменено на жалбоподателя с процесната заповед и бланкетно формулирано като „неупражнен контрол над подчинени”. Не се установява дисциплинарнонаказващият орган какво конкретно деяние от фактическа страна вменява на жалбоподателя като дисциплинарно нарушение, както и не посочва кои конкретни разпоредби на правни норми или задължения, вменени с длъжностна характеристика, връчена на жалбоподателя, същият е нарушил. Като фактическо поведение, обуславящо дисциплинарно нарушение в заповедта е посочено „неупражнен контрол над подчинени”. А в справка рег.№ 13944/20.11.2009г., представляваща фактически основания за издаване на заповедта, е направена обща констатация за занижен контрол за двама ръководни служители в РУ – за жалбоподателя като ВНД зам.началник 03 РУ С. и наред с него началник сектор „Криминална полиция” 03 РУ на С.. Посочено е, че заниженият контрол (от страна и на двамата) е спрямо подчинените служители при работата им по заявителските материали, при отчитане и въвеждане на разкритите престъпления в ИРПС, при работата им по оперативните дела на отчет в управлението. Тази обща за двама служители с различни длъжности формулировка не може да се приеме като индивидуализиране на някакво конкретно укоримо поведение именно от страна на жалбоподателя. А и същото да се подведе като нарушение от негова страна на конкретни разпоредби/задължения. Нито в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, нито в мотивиращата я препратка - справка рег.№ 13944/20.11.2009г. са посочени някакви конкретни разпоредби/задължения, които са нарушени. Установява се, че на жалбоподателя не е връчвана длъжностна характеристика за длъжността "зам.началник на 03 РУ в С.", от която да се изведат неговите задължения за упражняване на контрол, в какъв обем, за кои подчинени и за кои дейности в РУ. Не са и посочени като нарушени такива задължения.

Обратното на бланкетните констатации в справката, немотивирани с конкретни прояви и изисквания към наказания, от представените по делото докладни записки, изготвени от жалбоподателя и издадените въз основа на тях заповеди за налагане на дисциплинарни се установяват конкретни негови действия и резултати от тях по упражняване на контрол по отношение на оперативната работа в съответните групи, сектори и управления в 03 РУ на С.. По този начин жалбоподателят опровергава общо формулираните бланкетни изводи на дисциплинарнонаказващия орган.

Не на последно място няма данни да е спазено изискването на чл.229, ал.2 от ЗМВР дали при определяне вида и размера на дисциплинарното наказание на жалбоподателя са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. Определянето на максималния съгласно чл.227, ал.2 от ППЗМВР размер на наказанието на жалбоподателя не е мотивирано съобразно чл.229, ал.2 от ЗМВР.

Предвид гореизложените съображения, съдът приема, че оспорената заповед е издадена

в нарушение на установените изискванията за форма и противоречие с материалноправните разпоредби, поради което следва да бъде отменена като незаконосъобразна по жалбата на Р. И. К..

Разноски са претендирани в жалбата, но не се представят доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение, а по отношение на държавната такса, то жалбоподателят е освободен от заплащане на такава по аргумент от §1а от ДР на ЗМВР вр. с чл.126 от ЗДСл. Поради това, въпреки изхода на спора, съдът не следва да осъди ответника да заплати недоказани/недължими разноски.

Воден от горно и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 от АПК съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Р. И. К. със съдебен адрес Г., п.к. 1111, кв."Гео М.", У."Хемус", Б., В., .б, А. **Заповед рег. № з-22397/22.12.2009г.** на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с която на Р. И. К. - ВНД зам.началник на 03 РУ на С. е наложено дисциплинарно наказание „порицание” за срок от една година, считано от датата на връчване на заповедта.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: